

3. உரிமைப் பிரச்சினை.

‘கரண்ட்’ (2—8 மே, 1992) வார இதழ் தலையங்கத்தில் பேரவையையும், உறுப்பினர்களையும் அவமதிக்கிற வகையில் செய்திகள் வெளியிட்டுள்ளது குறித்து.—

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவை உரிமை மீறல் பிரச்சினை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ். ஜெயக்குமார் அவர்கள் மே 2 முதல் 8 ஆம் தேதி வரையிலான ‘கரண்ட்’ வார இதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ள தலையங்கம், அதில் கூறப்பட்டுள்ள கருத்துக்கள் பேரவை உரிமையை மீறியதாக உள்ளன என்றும் இப்பேரவையில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் தெரிவித்திருக்கிற கருத்துக்களை விமர்சித்து மிகக் கடுமையான சொற்களால் விமர்சனம் எழுதப்பட்டுள்ளது என்றும், எனவே, இப்பிரச்சினை குறித்து அவையில் எழுப்ப அனுமதி வேண்டுமென்றும் கேட்டு ஓர் அறிவிப்பைக் கொடுத்துள்ளார். அது எவ்வாறு அவை உரிமை மீறல் பிரச்சினையில் அடங்கும் என்பதை மிகச் சுருக்கமாக விளக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். திரு. எஸ். ஜெயக்குமார்.

திரு. எஸ். ஜெயக்குமார் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ‘கரண்ட்’ மே 2—8, 1992 நாளிட்ட வார இதழில் ‘DIZZY AS A GOOSE’ என்ற தலைப்பில் ஒரு தலையங்கம் தீட்டப்பட்டுள்ளது. அந்தத் தலையங்கத்தில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரைப் பற்றியும், மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவி அவர்களைப் பற்றியும், மாண்புமிகு அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பற்றியும் தரக் குறைவாக எழுதப்பட்டிருப்பது இந்த அவையினுடைய கண்ணியத்தைக் குறைப்பதாகவும், அவையினுடைய உரிமையைப் பாதிக்கும் வகையிலேயும் அமைந்திருப்பதால் நான் இந்த உரிமைப் பிரச்சினையை ‘கரண்ட்’ வார இதழ் மீதும், அதன் ஆசிரியர் மீதும் கொண்டு வருகிறேன். அதற்கு முன்னதாக அதனுடைய எழுத்துக்கள் காப்பியை அவைத் தலைவர் மூலமாக மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், எதிரிலே அமர்ந்திருக்கின்ற தலைவர்களுக்கும் கொடுக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. வேலையா, அதை வாங்கிக் கொடுங்கள்.

1992 மே 5]

திரு. எஸ். ஜெயக்குமார் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த 'கரண்ட்' வார இதழில் எழுட்டோரியலில் இரண்டாவது பாராவிடே ".....the Speaker of the Assembly Sedapatti Muthiah, has the audacity to proclaim inside the House that the Supreme Court's stay on the arrest of former Illustrated Weekly of India correspondents ordered by him just to please the Amma was not binding either on him or the house. The Assembly was so supreme and sovereign in respect of its decisions, according to him, that no court of law, not even the apex court, could interfere even if its bizarre actions were patently unconstitutional and went against the grain of our democratic set-up. And by ordering the city Commissioner of Police to execute the warrant and the Secretary of the Legislative Assembly not to heed the Supreme Court notice, he has done what no one in his position should have—taken the law into his hands." என்று குறிப்பிட்டு எழுதியிருக்கிறார்கள்.

கான்ஸ்டிடியூஷன் 194 வது பிரிவு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய உரிமைகளைப் பற்றி நன்றாகக் கூறுகிறது. அது ஒரு ஸ்பெஷல் புரொவிஷன். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களது உரிமையைக் காப்பாற்றுவதற்காகவே ஏற்படுத்தப்பட்டதாகும். கான்ஸ்டிடியூஷன் அசெம்பிளியில் ஆர்ட்டிகிள் 194-ஐப் பற்றி விவாதிக்கின்றபோது டாக்டர் அம்பேத்கர் அவர்கள், பாராளுமன்றம் மற்றும் சட்டமன்றத்தினுடைய உரிமைகள் என்பது 26 டக்கத்திற்கு மேலாக ஒரு நீண்ட லிஸ்ட்டாக அமையும் என்பதால் அதை கான்ஸ்டிடியூஷனில் இணைக்க வேண்டியதில்லை என்றும் அவ்வப்போது ஏற்படுகின்ற பிரச்சினைகளை சட்டமன்ற, பாராளுமன்றங்கள் நிர்ணயிக்கலாம் என்றும் கூறி நமது சட்ட மன்றத்திற்கு—ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸ்-க்குள்ளே அனைத்து உரிமைகளும் உண்டு என்று சொல்லியிருக்கிறார். இதைப்பற்றி இங்கிலாந்து கோர்ட் கூட என்ன சொல்கிறது என்றால், as per the Halsbury's Laws of England, Third Edition, volume 28—

முற்பகல் 11-05

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ரொம்ப விரிவாக வேண்டாம்; தெரிவித்து இருக்கிறது என்று சொன்னால் போதும்.

[1992 மே 5]

திரு. எஸ். ஜெயக்குமார் : “... the control of each House over its own proceedings is absolute and not subject to judicial jurisdiction; and the courts of law will not interfere with the interpretation of a statute by either House so far as the proceedings of the House are concerned. Neither will the courts of law inquire into the reasons for which a person has been adjudged guilty of contempt and committed by either House, when the order or warrant upon which he has been arrested does not state the causes of his arrest; for in such cases it is presumed that the order or warrant has been duly issued unless the contrary appears upon the face of it” என்று மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். பாராளுமன்ற சட்டமன்றங்களினுடைய இறையாண்மையை இங்கிலாந்து சட்டமன்றத்துறையில் கூட, சுப்ரீம் பவர் சட்டமன்றம் மற்றும் பாராளுமன்றம் ஆகியவற்றிற்கு மட்டும்தான் இருக்கிறது என்பது தெளிவாகிறது. கான்ஸ்டிடியூஷனை எடுத்துக் கொண்டால் கூட நீதித்துறை மீதும், அரசு மீதும், அதிகாரிகள் மீதும் ‘ரெஸ்ட்ரிக்ட்ஷன்’ இருந்தாலும்கூட, பாராளுமன்ற, சட்டமன்றங்கள் மீது எந்தவிதமான ‘ரெஸ்ட்ரிக்ட்ஷனும்’ குறிப்பிடப்படவில்லை. இதிலே இருந்தே பாராளுமன்ற, சட்டமன்றங்கள்தான் ‘சுப்ரீம்’ என்பது புலனாகிறது. ஆனால், இந்த கரன்ட் நாளிதழிலே, தாங்கள் ‘சுப்ரீம் கோர்ட் ஆர்டர்’ இந்த அவையைக் கட்டுப்படுத்தாது’ எனக் கூறியதையும், கமிஷனர் ஆப் போலீசை சுப்ரீம் கோர்ட் தடையை எதிர்த்து தாங்கள் எக்சிக்யூட் செய்யச் சொன்னதையும் கடுமையாக விமர்சித்து இருப்பது தங்களுடைய அதிகாரத்தையும், இந்த அவையினுடைய இறையாண்மையையும் இழித்துப் பேசியதாக அமைவதால் மேற்படி கரன்ட் வார இதழ் has committed contempt of the House.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ஜெயக்குமார், நான் சொன்னது—சுப்ரீம் கோர்ட் உத்தரவை மீறி கமிஷனர் ஆப் போலீஸ் இதிலே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. நான் அப்படிச் சொன்னதாகச் சொல்கிறீர்கள். நாம் எடுத்து இருக்கிற நடவடிக்கை—நான் சொன்னவார்த்தை—‘எக்சிக்யூட்’ பண்ண வேண்டுமென்றுதான் சொன்னேனே தவிர, அதை ‘இக்னோர்’ செய்ய வேண்டுமென்று நான் போலீஸ் கமிஷனருக்குச் சொல்லவில்லை. (குறுக்கீடு) நான் சொன்னதைப் போல நீங்கள் சொல்கிறீர்கள்.

திரு. எஸ். ஜெயக்குமார் : இல்லை, ‘தடை’யாக இருந்தாலும் அது அவையைக் கட்டுப்படுத்தாது என்றுதான் சொன்னேன். நேற்று கூட தாங்கள் கான்ஸ்டிடியூஷனுடைய ஆர்ட்டிகிள் 212-பற்றி தெள்ளத் தெளிவாக எந்த கோர்ட்டும் இந்த அவையினுடைய நடவடிக்கைகளை கட்டுப்படுத்தவோ.....

1992 மே 5]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இல்லை, நீங்கள் 'கரண்ட்' வார இதழில் உள்ள பகுதியை மட்டும் சொன்னால் போதும். இவையெல்லாம், உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்பப்பட்டால் அங்கே அவர்கள் விவாதிக்க வேண்டிய பிரச்சினைகள் 'கரண்ட்' இதழில் வந்து இருக்கக்கூடிய அந்த ஆர்டிகிளைப்பற்றி மட்டும் சொல்லுங்கள். போதும்.

திரு. எஸ். ஜெயக்குமார் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பத்திரிக்கைகளுக்கு இன்று தனியாக எந்தவிதமான சுதந்திரமும் அரசியல் சாசனத்தில் கூறப்படவில்லை. தனி மனிதனுக்கு உள்ள பேச்சு சுதந்திரத்தின் அளவுதான் பத்திரிக்கைச் சுதந்திரமாகும். ஒருவருடைய உரிமை, மற்றவருடைய உரிமையைப் பாதிக்கின்ற விதத்திலே அமையக் கூடாது. பத்திரிக்கை சுதந்திரம் என்ற பெயரிலே தனக்குத் தோன்றியதை எல்லாம் உண்மைக்குப் புறம்பாக இட்டுக்கட்டி திருத்தி வேண்டுமென்றே மக்களைக் குழப்பி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய பெயருக்குக் களங்கம் கற்பிக்கின்ற வகையிலே இந்தக் கட்டுரை அமைந்து இருக்கின்றது. கான்ஸ்டிடியூஷன் ஆப் இந்தியா—பக்க எண் 96-ல் கூட இதைப் பற்றித் தெள்ளத் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. "Just as every person possesses the freedom of speech and expression, every person also possesses a right to his reputation which is regarded a property. Hence, nobody can so use his freedom of speech or expression as to injure another's reputation" என்று தெள்ளத் தெளிவாகக் கூறப்பட்டு இருக்கிறது. அந்தக் கட்டுரையிலே உள்ள பல ஆங்கில வார்த்தைகளுக்கு நாம் 'மீனிங்' எடுத்துக்கொண்டால் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களைப் பற்றியும், உங்களைப் பற்றியும் நா கூசுகின்ற அளவிலே இவை யாவும் உண்மைக்குப் புறம்பாகவும் எழுதப்பட்டு, இட்டுக்கட்டியும் எழுதப்பட்டு இருக்கின்றது. இதனைப் படிக்கின்ற எவரும் நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களைப் பற்றியும், மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களைப் பற்றியும், இந்தச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப்பற்றியும் தரக்குறைவாக எண்ணக்கூடும். இது வேண்டுமென்றே திட்டமிட்டுச் செய்யப்பட்ட செயல் என்பது அக்கட்டுரையில் உள்ள கடைசி பாராவில் அமைந்துள்ள கீழ்க்கண்ட வாசகத்தில் கூட குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. "And the blatant abuse by Tamil Nadu's legislators of their power of privilege has to be stopped for they are doing nothing but making a monkey of our constitution" என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கின்றது. அதிலே, தாங்கள் மேற்படி கரண்ட் வார இதழ் மீதும், அதன் ஆசிரியர் மீதும் இந்த அவையினை அவமதித்த குற்றத்திற்காக நடவடிக்கை எடுத்து, இந்த அவையினுடைய இறையாண்மையையும், இந்த அனைத்து உறுப்பினர்களுடைய உரிமைகளையும் பாதுகாத்திட வேண்டுமென்று வேண்டி அமைகிறேன்.

[1992 மே 5]

முற்பகல் 11-10

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இதில், திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள், தன்னுடைய கருத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அவருக்கு அனுமதி அளிக்கிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன்: மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, நேற்றுதான் இந்த அவையிலே மிகச் சிறப்பானதொரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அந்தத் தீர்மானத்தினுடைய தத்துவமே, என்ன என்று சொன்னால், ஒரு சண்டையைத் தவிர்த்து, நாம் காரியத்தை ஆற்றியிருக்கிறோம். உத்தர பிரதேச சட்டசபையிலே இப்படி ஒரு நிகழ்ச்சி நடைபெற்றபோது, நீதிபதிகளை எல்லாம் கைது செய்து கொண்டுவா என்று சட்டமன்றமும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை எல்லாம் கைது செய்து கொண்டுவா என்று நீதிமன்றமும் ஒன்றுக்கொன்று, கடுமையான மோதல் பாதையில் போனது ஒரு பக்கம் சான்றாக இருக்கின்றபோது, இந்த மோதலே தேவையில்லை என்று சொல்லி, மிகப் பக்குவமாக, நிதானமாக ஒரு தீர்மானத்தை நாம் இங்கே நிறைவேற்றிய தற்குப் பிறகும், பத்திரிகைகள் இப்படி எழுதிக் கொண்டு இருக்கின்றனவே, அதுவும் இப்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னது, எவ்வளவு தூரத்திற்கு நமக்கு வேதனையைத் தருகிறது என்பதை எல்லாம் எண்ணிப் பார்ப்பதற்காக நான் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பத்திரிகைகள்,—நேற்று நமது முன்னவர் அவர்கள் சொன்னதை போல—இங்கே அமர்ந்து இருக்கின்றவர்கள் எல்லாம் எதையாவது எழுதிவிட்டுப் போகவில்லை. இதைத்தான் எழுத வேண்டும் என்று எழுதுகிறார்கள். ஆகவே, இரண்டு வகைகளிலே செய்திகள் போடப்படுகின்றன. சென்சிட்டிவ் ரிப்போர்ட்டிங் எவ்வளவு இருக்கிறது, சென்சேசனல் ரிப்போர்ட்டிங் எவ்வளவு இருக்கின்றது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்படி பார்க்கிறபோது, நம்முடைய அவையை மிகக் கண்ணியமான ஒன்றாக நீங்கள் நடத்திக் கொண்டு போவதற்கு முயல்கிற நேரத்தில், அதற்காக ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்டதற்குப் பிறகு இப்படி ஒரு பத்திரிகை எழுதியிருக்கிறது.

எழுத்துச் சுதந்திரத்தை நீங்கள் தடுப்பதாக, இதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, ஒரு தலைவர் நேற்று பேசுகிறார். பார்த்தீர்களா, பார்த்தீர்களா, பத்திரிகை நண்பர்களே, வெய்யிலின்

1992 மே 5]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

கொடுமையை நீங்கள் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தாலே, ஒரு காலத்தில் இருந்த அந்த நிழலின் அருமை உங்களுக்குத் தெரிகிறது அல்லவா என்று. எவ்வளவு பெரிய நிழலின் அருமையை அவர்கள் கொடுத்தார்கள் என்பதற்கு, நானும் இங்கே ஏற்கனவே சொன்னதைப் போலவே, சில காலம் இருந்து கொண்டு இருக்கிறேன்.

பத்திரிகை வேன்களை குறுக்கே நிறுத்தி எரித்தார்கள், அவர்களுடைய ஆட்சியிலே. எரித்தது மட்டுமல்ல, பத்திரிகை அலுவலகத்தைத் தாக்கினார்கள். தாக்கியது மட்டுமல்ல, பெரிய, பழைய பத்திரிகை நிறுவனங்களுடைய சார்பாளர்களை எல்லாம் தொலைபேசியிலே கூப்பிட்டு மிரட்டினார்கள். இத்தனையும் நடந்தது. நான், தேனாம்பேட்டையிலே, போலீஸ் நிலையத்திற்கு முன்னாலே, இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் வேனை நிறுத்தி, அவர்களுடைய பத்திரிகைகளை எல்லாம் கீழே போட்டு எரித்ததைக் கூட பார்த்தேன். என்னுடைய கண்ணால். என்னுடைய அலுவலகத்திற்குப் போகின்றபோது பார்த்தேன். அவர்கள் எல்லாம் இதனைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். நான் சொல்கிறேன். பத்திரிகைகள் என்பது மிகப் பெருமை வாய்ந்தது தான். இல்லை என்று சொல்லவில்லை. பிரம்மாவினுடைய தலையெழுத்து எவ்வளவு முக்கியமோ, அதைப்போலவே, பத்திரிகைகளினுடைய எழுத்தும் முக்கியம்தான். அதற்கு ஹெட்லைன்ஸ் என்று தானே பெயர். தலை எழுத்து என்றுதான் பெயராக இருக்கிறது. அதனாலே ஹெட்லைன்ஸ் என்று வருகிற போது, இப்போது இருக்கிற ஹெட்லைன்ஸ், தலை எழுத்தும் இதுதான் போலும்.

நேற்று எங்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதைப் பேர்ல, ஒரு அற்புதமான தெய்வீகத் தன்மை வாய்ந்த ஒரு பேனாவை பயன்படுத்துகிறபோது, எப்படிப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்றும் தெரிய வேண்டும். ஒருவன் சொன்னான். 'என்னுடைய பேனா குனிந்து நிமிர்கிற போது, குவலயத்தின் கூனை நிமிர்த்தும்' என்று சொன்னான். அது குனிந்து நிமிர்கிற நேரத்தில் குவலயத்தின் கூன் நிமிர வேண்டும். அந்த அளவிற்கு இருக்கக்கூடிய அந்தப் பேனாவை எப்படிப் பயன்படுத்துகிறோம் என்று பார்க்க வேண்டும். இங்கே இத்தனை பத்திரிகையாளர்கள் இருக்கிற போது, பெரும்பான்மையாக பெரிய பத்திரிகையாளர்களுடைய நிருபர்கள் எல்லாம் எழுதாத ஒன்றை 2, 3 பேர்கள் எழுதுகிறார்கள். அப்படி எழுதுகிற காரணத்தாலே, என்ன ஆகிறது? இதை ஒரு வாய்ப்பாக பயன்படுத்திக் கொண்டு வெளியிலே இருக்கின்றவர்கள், இந்த மாநிலத்தைத் தவிர, வெளி மாநிலத்திலே இருக்கின்றவர்கள், நமது சட்டமன்றத்தைப் பற்றியும், சட்டசபை சபாநாயகரைப் பற்றியும் ஏதேதோ எழுதுகிறார்கள் என்று சொன்னால் நாம் இதற்கு ஒரு முற்றுப் புள்ளி வைக்க வேண்டாமா என்பதற்காகத்தான். அவர்கள்

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1992 மே 5]

நேற்றைக்குச் சொல்கிறபோது சொல்லியிருக்கிறார்கள், நாங்கள் எல்லாம், பத்திரிகையாளர்கள் எல்லாம், எல்லோருமாகச் சேர்ந்து ஒரு நல்ல அமைப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம், அந்த அளவிற்கு நாங்கள் இறங்கி வந்து காரியத்தைச் செய்திருக்கிறோம். அரசோ அல்லது இந்தச் சபாநாயகரோ, அல்லது இந்த சட்டசபையோ எங்களுக்கு அதற்கு குறைந்தபட்ச ஒரு 'ஜெஸ்ட்சரை'-க் காட்டி இருக்க வேண்டாமா என்று அவர்களுடைய மனக்குறையை எழுதுவதைப் போல, இங்கே எழுதியிருக்கிறார்கள். நேற்று அவை முன்னவர் அவர்கள் சொன்னார்கள், நீங்கள் எவ்வளவோ சொன்னாலும் கூட, அந்த 3 பேரும் சொல்ல மாட்டேன் என்கிறார்களே என்ற ஆதங்கத்தை அவர்கள் வெளிப்படுத்தினார்கள். அவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கம் அவர்களுக்கு இருந்திருந்தால், நடந்தது எதுவாக இருந்தாலும், நாங்கள் எடுத்த முடிவுதான் என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. அவர்கள் இதைக்கூட செய்யாத போது, நாங்கள் என்னதான் செய்வது என்றுதான் அவர்கள் மிகுந்த ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்தினார்கள். நான் கேட்டுக் கொள்வது, இவ்வளவு பெரிய பத்திரிகைகள் சொல்கிற நேரத்தில் கூட, நீங்கள் ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்தி, இனிமேல் ஆபாசமாக எழுதுவதாக இருந்தாலும் சரி, தாறுமாறாக, மிஸ்-ரிப்போர்ட்டிங்காக இருந்தாலும் சரி, எதுவாக இருந்தாலும், நாங்கள் பார்த்துக் கொள்கிறோம் என்று சொல்கிற அளவிற்கு இருக்கிற போது, தொடர்ந்து இந்த கரண்ட் போன்ற பத்திரிகைகள் எல்லாம் எழுதிக் கொண்டிருந்தால், இதற்கு என்னதான் முடிவு என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். இப்போது அரசர்கள் என்பது கிடையாது, ஆளுகின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், அமைச்சர்களும் தான் இருக்கிறார்கள். ஒரு காலத்திலே புலவர்கள் இருந்ததைப் போலே பத்திரிகையாளர்கள் இருக்கிறீர்கள். பழைய காலத்து மன்னனுக்கும் புலவருக்கும் இருந்த உறவா இப்போது இருக்கிறதா? அந்த உறவை நாம் கொண்டு போக வேண்டாமா? அந்த உறவைக் கொண்டு போவது தானே தமிழ்ப் பண்பு. எனவே நான் இங்கே கேட்டுக் கொள்வது எல்லாம், இங்கே அமர்ந்திருக்கின்ற பெரிய பத்திரிகையாளர்களை நான் கேட்டுக் கொள்வது எல்லாம், இப்படி நமது சட்டமன்றத்தைப் பற்றி, கரென்ட் எழுதுகின்ற அளவிற்கு சூழல்கள் உருவாகின்றபோது இது இந்தச் சட்டப் பேரவைக்கு மட்டுமே மரியாதைக்குறைவு என்று நினைத்துக் கொள்ளாதீர்கள். இந்தச் சட்டப் பேரவையிலே வந்து குறிப்பு எடுக்க வந்திருக்கின்ற உங்களையும் தான் இது பாதிக்கும் என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முற்பகல் 11-15.

எனவே, இங்கே செய்ய வேண்டியது என்னவென்றால், அந்த மூன்று பேரையும் நீங்கள் எப்படி திருத்தப் போகிறீர்கள்? சரி அந்த 3 பேரையுமே திருத்த என்ன நடவடிக்கை எடுக்கிறீர்கள்?

1992 மே 51

[திரு. குமரி அனந்தன்]

ஆனால் நான் சொல்ல விரும்புவது, நான் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களிடம் சொல்லிக் கொள்கிறேன், இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, சில அரசியல்வாதிகள் உள்ளே வந்து குளிர் காய விரும்புகிறார்கள். அப்படிக் குளிர் காய்வதற்கு நாம் அனுமதிக்கக் கூடாது. நாம் எழுத்தாளர்களை மதிக்க வேண்டும். அதைப்போல எழுத்தாளர்களும் நம்மை மதிக்க வேண்டுமென்று காட்டுகின்ற வகையிலே அவர்கள், ஒரு அமைப்பை நாங்கள் ஏற்படுத்தி இருக்கிறோம், இனிமேல் அப்படிப்பட்ட தவறுகள் வராத வண்ணம் நாங்கள் பார்த்துக் கொள்வதற்கு இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்திருக்கிறோம், நீங்களும் ஏதாவது செய்ய வேண்டாமா என்று கேட்கிறார்கள் அல்லவா? அதனாலே மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களை நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால் அவர்களுடைய விருப்பம் என்ன? அவர்கள் இந்த மூன்று பேருக்கும் என்ன பதில் சொல்கிறார்கள்? நாம் இனிமேல் சுழுகமாக போவதற்கு அவர்கள் என்ன வழி வகைகளை வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதையாவது அவர்கள் சொல்லவேண்டும். அது தவிர, இனிமேல் யாராவது எழுதினால் அவர்களே அதற்குப் பொறுப்பெடுத்து, நமக்குக் காரியத்தைச் செய்துத்தர வேண்டும் என்பதற்காக அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசுகின்ற நிலையிலே நீங்கள் தயாராக இருப்பீர்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அவர்கள் வருகின்ற நேரத்தில் அவர்களை இதற்கு ஒரு முடிவைக் கொண்டு வருகின்ற அளவிற்கு ரேவேண்டுமே தவிர, தொடர்ந்து இது நடைபெறக் கூடாது, ஒரு மோதல் நிலை உருவாக வேண்டாம். அதற்கு நீங்கள் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டு, பணிவோடு அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதைப்பற்றித் தங்களுக்கும் தெரிந்திருக்குமென்று கருதுகின்றேன். கடந்த ஞாயிறு அன்று “சண்டே” இதழில் எப்படி இன்றைக்கு கரெண்ட் இதழ், போற்றுதற்குரிய மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்களைப் பற்றியும், மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களைப் பற்றியும், இழிவாகவும், கண்ணியக் குறைவாகவும் எழுதியிருக்கிறார்களோ, அப்படி “சண்டே” என்ற ஒரு பிரபல வார இதழ்கள் “ஞாயிறு” எழுதியிருக்கிறது. அதனை தயவுசெய்து தாங்களவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதற்குத் தனியாக அறிவிப்புக் கொடுக்கலாம்.

இப்போது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், திரு. திருநாவுக்கரசு.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசுக்கும் பத்திரிகையாளர்களுக்கும் உள்ள உறவு, அந்தக் காலத்தில் மன்னர்களுக்கும்

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு] [1992 மே 5]

புலவர்களுக்கும் இருந்த உறவு போலவா இருக்கிறது என்று நம்முடைய இலக்கியச் செல்வர் அவர்கள் கேட்டார்கள். அந்தக் காலத்தில் மன்னனைப் பார்த்து, மன்னவனும் நீயோ, வளநாடும் உனதோ என்று நேருக்கு நேராகப் பாடிய புலவர்களும் அந்தக் காலத்தில் இருந்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இருக்கலாம். இதிலே பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் ஒன்றுமில்லை. மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள்.

*மாண்புமிகு டாக்டர் இரா.நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்தப் புலவர் மன்னனால் வெளியேற்றப்பட்டார் என்பதற்காகத் தான் அந்தப் புலவர் அப்படிப் பாடினார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஆக கூண்டுக்கும் அதிகமான தண்டனை அவருக்கு வழங்கப்பட்டது என்பதுதான் அன்று நடந்தது.

திரு. குமரி அனந்தன் : மற்றவர்கள் அமைத்துக் கொடுக்கின்ற கூண்டிற்குள் மாட்டிக் கொண்டு அதற்குத் தகுந்தவாறு பேசுவது கிடையாது. (குறுக்கீடு) நான் பதில் சொல்லி முடிக்கவில்லை.

இரண்டாவது என்னவென்றால் மன்னர்களைப் பற்றிப் பாடுகின்றபோது, மன்னவன் இறந்த பொழுது அல்லது மன்னனுடைய மார்பிலே ஒன்று பாய்ந்து கீழே விழுந்துவிட்டபொழுது இது மன்னவா உன் மார்பில் பாயவில்லை, என் கையில் பாய்ந்திருக்கிறது, என் நாவில் பாய்ந்திருக்கிறது, ஆகவே, நீ போய் விட்டால் என் நாவே பேசாது என்று சொல்கின்ற அளவிற்கும் புலவர்களும் மன்னனை மதித்தார்கள் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : அன்றைக்கு நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி சண்டை நடக்கின்ற பொழுது வேட்டி அவிழ்க்கிற மாதிரி மாண்புமிகு உறுப்பினர் குமரி அனந்தன் அவர்கள் பேசியது. **

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1992 மே 5]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவுசெய்து நேரடியாக ஒரு உறுப்பினரைப்பற்றி அவதூறாகப் பேசுவதும், உள்நோக்கம் கற்பித்தும் பேசக் கூடாது. அவர் உங்களைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. அப்படியிருக்கிறபோது நீங்கள் குறிப்பிட்டு, இன்னொரு உறுப்பினர் மீது உள்நோக்கம் கற்பித்துப் பேசுவது சரியல்ல.

திரு. குமரி அனந்தன் : நான் இங்கே சொல்ல வந்தது எல்லாம், சென்னைப்பத்திரிகையாளர் சங்கம், சென்னை நிருபர்கள் சங்கம், சென்னை பிரஸ் கிளப், தென்னிந்தியப் பத்திரிகையாளர் சங்கம் போன்றவைகள் எல்லாம் ஒரு முடிவு எடுத்திருக்கிறபோது அந்த முன்று பேருக்குத்தான் நான் சொன்னேனே தவிர, கூண்டுப் பிரச்சினையை எடுத்ததே அவர்தான். நான் என்னைப் பற்றிப் பேசவில்லை. ** நான் சொல்கிறேன். இந்தச் சூழ்நிலையிலே நான் இன்று இருக்கிற தேசியக் கூண்டினிருந்து எங்கேயும் போகவில்லை. இந்தக் கூண்டுக்குள்ள்தான் நான் எப்போதும் இருக்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) **

முற்பகல் 11-20

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருநாவுக்கரசு அவர்கள் தெரிவித்த அந்தக் கருத்து அவைக்குறிப்பிலேயிருந்து நீக்கப்படுகிறது. அதைத் தொடர்ந்து அதற்கான பதில் சொன்ன பகுதி மட்டும் நீக்கப்படுகிறது. திரு. பட்டாபிராமன் அவர்கள்.

*திரு. கா. ப. பட்டாபிராமன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் மின் வாரிய நிதிநிலை அறிக்கை மீது விவாதம் நடத்த இருக்கிற இந்த நேரத்திலே, இந்த மின் துறையிலேயும் கரண்ட் இருக்கிறது, அதேபோல கரண்ட் பத்திரிகை பற்றியும் இன்றையதினம் பிரச்சினை வந்திருக்கிறது. இந்த கரண்ட் பத்திரிகையைப்பற்றி.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் எழுப்பி இருக்கிறார். அதில் உங்களுடைய பகுதி விளக்கத்தை மட்டும் சொன்னால் போதும்.

*திரு. கா.ப. பட்டாபிராமன் : மாண்புமிகு ஆளும் கட்சி உறுப்பினரான ஜெயகுமார் அவர்கள் பேசியதில் ஒரு பிரச்சினையை மட்டும் அந்தப் பேச்சுக்கு நான் இணையாகச்

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆலணக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[திரு. கா.ப. பட்டாபிராமன்] [1992 மே 5]

சேர்த்து அமர இருக்கிறேன். அந்த கரண்ட் பத்திரிகையினுடைய எடிட்டோரியல் என்கிற அந்தப் பகுதியைப் பார்க்கிறபோது— தலையங்கத்தைப் பார்க்கிறபோது— "Dizzy as a Goose" என்ற தலைப்பிலே, அதிலே உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிற வார்த்தையைப் பார்க்கிறபோது, எவ்வளவு கீழ்த்தரமாக இந்த அவையைப் பேச வேண்டுமோ, இந்த அவையிலே இங்கம் வகிக்ன்றவர்களைப் பற்றிப் பேச வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு எழுதியிருக்கிறார்கள். அந்த வார்த்தையினுடைய மொழி பெயர்ப்பை மட்டும் "megalomaniac" என்கிற வார்த்தையைப்போட்டு-தற்பெருமை, போராடும் குணம் உள்ளவர் என்றும், சித்தப்பிரமை பிடித்தவர் என்றும் அடுத்து வெறி பிடித்தவர் என்றும் வருகிற அர்த்தத்திலே மிகவும் கொச்சையாக அதிலே எழுதியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தலையங்கத்திலே இருக்கிற 4 வரிகளை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதிலே கடைசியாக கூறப்பட்டிருக்கிற வார்த்தைகள் இவைகள் தான். 'If necessary, Jayalalitha's government must be dismissed and the Assembly, which has reached a nadir in constitutional propriety, should be dissolved. These bandicoots need a dose of their own medicine' என்று எழுதியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அரசமைப்புச் சட்டத்திலே எந்தெந்த நிலைகளிலே ஒரு சட்ட மன்றத்தைப் பற்றி பேச வேண்டுமோ கலைக்க வேண்டுமோ அந்த உரிமைகளை இந்தப் பத்திரிகை ஆசிரியர் எழுதியிருக்கிறார். அது மட்டும் அல்ல, இந்த நாட்டு மக்களால் இங்கே அமர வைத்திருக்கிற அந்த உரிமையையும் அந்தப் பத்திரிகை ஆசிரியர் கையிலே எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். இந்த நிலைமையைப் பார்க்கிறபோது இந்தப் பத்திரிகை மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிற அதே நேரத்தில் இந்தப் பத்திரிகையினுடைய வாடிக்கையே எப்படி இருந்திருக்கிறது என்று சொன்னால், தவறான கருத்துக்களைப் பிரசுரிப்பது, தவறான கருத்துக்களை வெளியிடுவது, உடனே அதற்கு அடுத்த நாளோ அல்லது அடுத்த மாதமோ அல்லது அடுத்த வருடமோ, அதற்கு வருத்தம் தெரிவித்து, நாங்கள் இப்படி தவறாகச் செய்து விட்டோம், எங்களை மன்னித்து விடுங்கள் என்று சொல்வதாகவும் இருக்கிறது. அதேபோல இந்தத் தலையங்கத்தினுடைய பகுதிக்குக் கீழ் பகுதியிலே இருப்பதைப் படிக்கிறபோது 'ரெக்கிராட்ஸ்', 'வருந்துகிறோம்' என்ற தலைப்பில் 'Our former Special Correspondent Soumitra Bose tendered the following unconditional and unqualified apology to Jagmohan, the former Governor of the State of Jammu and Kashmir, on 30.3.1992:

"I hereby tender my unconditional and unqualified apology for having wrongly written in my report, which was published in the weekly issue of May 26 June-1, 1990 of 'Current', to the effect

1992 மே 5] [திரு. கா. ப. பட்டாபிராமன்]

that you talked to 'Current' at Raj Bhavan in Srinagar and stated inter alia : "Every Muslim in Kashmir is a militant today. All of them are for secession from India. I am scuttling Srinagar Doordarskan's programmes because everyone there is a militant, although, in fact, you had not talked to 'Current' me at Raj Bhavan in Srinagar and you had not uttered, stated the aforesaid words or any other words to that effect." எனவே இந்த பத்திரிகை மீது நடவடிக்கை எடுத்து இந்த அவையிலே இருக்கிற உறுப்பினர்களுடைய கண்ணியத்தையும் மாட்சிமையையும் கெடுக்கிற அளவிலே இந்த செய்தி வெளியிடப்பட்டிருக்கிற காரணத்தாலே-மற்றப் பத்திரிகைகளைப் பார்க்கிறபோது இந்தப் பத்திரிகையைக் கையிலே எடுப்பதற்கே கூசுவதாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள், என்பதை இந்த அவையினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, இந்த அவை எந்த அளவுக்கு இந்தப் பத்திரிகைமீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அத்தனையும் எடுக்க வேண்டும் என்று கூறி அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அவை முன்னவர்.

முற்பகல் 11-25

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜெயக்குமார் அவர்கள் கரண்ட் பத்திரிகையினுடைய 2-8 தேதியிட்டு எழுதிய தலையங்கம் எந்த வகையிலே இந்தப் பேரவையினுடைய மதிப்புரிமைகளைப் பாழ்படுத்துகின்ற அளவுக்கு மீறிய வகையிலே அமைந்திருக்கிறது என்பதற்கான காரண காரிய விளக்கங்களை அவர்கள் கொண்டு வந்து....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள். இது மே 2-ஆம் தேதி முதல் 8-ஆம் தேதி வரையானது. 2.8 அல்ல.

*மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மே மாதம் 2-ந் தேதி முதல் 8-ந்தேதி வரையுள்ள ஒரு வார இதழில் வெளியிடப்பட்டிருக்க

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1992 மே 5]

கிறது. நாம் பத்திரிகைகளை மதிக்கின்றோம் ; பத்திரிகை ஆசிரியர்களை மதிக்கின்றோம் ; எழுத்துரிமையை மதிக்கின்றோம் ; பத்திரிகைகளுக்கு இருக்கின்ற சுதந்திரத்தை நாம் மதிக்கின்றோம் ; இந்தத் தலையங்கத்தை நாம் மதிக்க வேண்டுமா என்பதுதான் நாட்டிலுள்ள நல்லறிஞர்கள் அத்தனை பேரும் சிந்திக்க வேண்டிய ஒன்று. ஆகவே, பத்திரிகைகளுக்கு என்று உரிமைகள் இருக்கின்றன என்பது உண்மை. ஆனால் அந்த உரிமை பொறுப்புணர்ச்சியோடும், கடமையுணர்ச்சியோடும் சேர்ந்துதான் வரவேண்டுமே தவிர, பொறுப்பற்று, கடமையற்று அந்த உரிமையைப் பயன்படுத்துகின்றபோது அது எப்படி சரியாக அமையும் என்பதை இந்தப் பேரவை உணர வேண்டும். அண்ணல் காந்தியடிகள் மிகச் சிறப்பாகச் சொன்னார்கள். 'Freedom without discipline is useless' என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு கட்டுப்பாடு இல்லாத ஒரு சுதந்திரம் ஒரு பாழ்ப்பட்ட ஒன்றாகத்தான் கருதப்பட வேண்டுமே தவிர அது ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க ஒன்றாக அமையாது என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த அரசினுடைய நடவடிக்கைகள், இந்த அரசினுடைய போக்குகள், எடுக்கின்ற திட்டங்கள் ஆகியவற்றை மறுக்க, எதிர்க்க எவருக்கும் உரிமை உண்டு. இன்னமும் ஒரு படி மேலே போய்ச் சொல்கிறேன். இந்த ஆட்சி கலைக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்வதிலேகூடத் தவறு இல்லை. அது அவர்களுடைய விருப்பம். இந்த ஆட்சியை நீக்க வேண்டும் என்று சொல்வது கூடத் தவறு இல்லை. 'These bandicoots need a dose of their own medicine' இந்த அவையில் இருக்கின்றவர்கள் அத்தனை பேரும் 'bandicoots', என்று சொல்வது எப்படி பத்திரிகையினுடைய சுதந்திரத்தின் பாற்பட்டது என்று எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய ஒன்று. அது மட்டுமல்ல, 'Dizzy as a Goats' என்று ஒரு முதலமைச்சரை எடுத்துச் சொல்கின்ற அளவுக்குத் தலையங்கம் எழுதுவதோ, இது தான் பத்திரிகை சுதந்திரம் என்று எடுத்துச் சொல்வதோ எப்படி இந்த நாட்டினுடைய ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்குப் பயன்படுவதாக அமையும் என்று தெரியவில்லை. சிலபல சொற்கள் நாடாளுமன்ற நடவடிக்கைக்கு மீறிய வகையில் அமைந்திருக்கின்ற டாங்கினை மாண்புமிகு கொறடா அவர்கள் இங்கே சுட்டிக் காட்டினார்கள். எந்த அளவுக்கு எல்லாம் எழுதியிருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கின்றபோது '... the Speaker of the Assembly, Sedapatti Muthiah, has the audacity to proclaim inside the House that the Supreme Court's stay on the arrest of former Illustrated Weekly of India correspondent ordered by him just to please the Amma was not binding either on him or the House..' என்று மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் அவர்களை, இந்த அவையிலே அறிவித்த அத்தகைய மதிப்புரிமை பற்றிய அத்தகைய பிரச்சினையில் அடாசிட்டி என்றும் கூறியிருக்கின்றார். '... The

1992 மே 5] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

AIADMK legislators are so sycophantic that when they are asked to bend, they crawl and when they are asked to sing hosannas for their empress, they get her visage tatooed on their body' என்றெல்லாம் இந்தப் பேரவையினுடைய உறுப்பினர்களைப் பற்றி, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளைப் பற்றி, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களைப் பற்றி இப்படிப்பட்ட சொற்களில் எல்லாம் சொல்லலாம் என்று கருதுவார்களேயானால், எங்கே போய் சுதந்திரமும் மற்றவைகளும் முடியும் என்பதை நாணயமான, நேர்மையான, ஒழுங்கான ஜனநாயகத்தை விரும்புகின்ற பண்போடு கூடிய பெரிய பெரிய பத்திரிகையாளர்கள் எல்லாம் சிந்திக்க வேண்டும் என்பதைத்தான் நான் திரும்பத் திரும்பக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பத்திரிகைச் சுதந்திரம் வேண்டும் என்பது இப்படி எழுதுவதற்குத்தானா? இவைகள் தான் பத்திரிகையினுடைய சுதந்திரமாக ஆகுமா என்பதை எல்லாம் சிந்திக்க வேண்டும். ஆர்.சி. எஸ். சர்க்கார் அவர்கள் 'The Press and Privileges of Parliament என்ற கட்டுரையில் குறிப்பிடுகின்றபொழுது 'Parliamentary democracy is one of the most sensitive areas in which a journalist has to be very careful' என்று அவர் தெளிவுபட எழுதியிருக்கின்றார். ஆக பாராளுமன்றத்திற்கு என்று இருக்கின்ற தனி மதிப்புரிமைகள் மிகமிக நுணுக்கம் வாய்ந்தவை. அதைப் பற்றி செய்தியாளர்களும் மற்றவர்களும் மிகக் கவலையோடு இருந்து பணியாற்ற வேண்டும் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, 'A Privilege means a right an advantage, an immunity granted to, or enjoyed by a person or class of persons beyond the common advantage of others' என்று எடுத்துச் சொல்லிவிட்டு அவர் மேலும் சொல்லுகின்றபோது 'Ereskine May விரிநுந்து அவர் எடுத்துக் காட்டுகிறார். 'some of the peculiar rights enjoyed by each House collectively as a constituent part of the High Court or Parliament and by Members of each House individually without which they could not discharge their function and which exceed those possessed by other bodies or individuals.... The privilege though part of the law of the land is to a certain extent an exception from the ordinary law.'

முற்பகல் 11-30

சாதாரணமான சட்டங்களை விட இந்த மதிப்புரிமைகள் என்பது ஒரு தனித் தன்மை வாய்ந்தது என்பதை எடுத்துச் சொல்லிவிட்டு அவர் மேலும் சொல்லுகின்றபோது "Our Legislators enjoy certain privileges, that is to say, '... Certain rights, advantages, immunities which are not enjoyed by others. They have been enshrined in Article 105 in respect of Parliament and in article 94

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1992 மே 5]

in respect of State Legislatures” என்று சொல்லிவிட்டு, மேலும் சொல்லியிருக்கிறார். “No such special rights or privileges have been conferred on the Press. பத்திரிகைகளுக்கு உரிமையிருக்கிறது, பிரிவினா கிடையாது. ஆனால் இந்த அவைக்கு, பார்லிமெண்டுக்கு பிரிவினா உண்டு. ரைட்ஸ்-ஐ விட மேலானது பிரிவினா. அது பாதிக்கப்பட்டுகின்ற போது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய கட்டத்திற்கு சட்டமுறைகள் எல்லாம், திட்டங்கள் எல்லாம் வகுக்கப்படுகின்றன. அதைத்தான் நேற்றும் நாம் வாதாட வேண்டிய அவசியம் வந்தது. ஆக இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள், அடிக்கடி உரிமைப் பிரச்சினை கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது என்றால்; முன்பு இவ்வளவு ஏற்படவில்லை என்றால், முன்பு இருந்த பத்திரிகையாளர்கள் அப்படி இருந்திருக்கிறார்கள் என்று தான் அதற்குப் பொருளே தவிர வேறல்ல. உரிமைப் பிரச்சினையை நாமா கிளப்புகிறோம்; உரிமை மீறல்களை அவர்கள் கிளப்புவதன் காரணமாக நாம் சுட்டிக்காட்ட வேண்டிய அவசியம் வருகிறது. இந்த காலங்களில் அதிகமான அளவுக்கு உரிமைப் பிரச்சினைகள் வரவில்லை என்றால், உரிமையை மீறுகின்ற அளவுக்கு பத்திரிகைகள் அவ்வளவாக ஈடுபடவில்லை என்று தான் அதற்குப்பொருள்; கண்ணியமாக நடந்து கொண்டார்கள் என்று அதற்குப் பொருள்; பொறுப்புணர்ந்து எழுதினார்கள் என்று பொருள். ஆக இப்போது அடிக்கடி உரிமைப் பிரச்சினை மீறலைப் பற்றி எழுப்ப வேண்டியிருக்கிறது என்று சொன்னால் அப்படி மீறுகின்ற தன்மைக்குப் பத்திரிகைகள் பல முன் வந்திருக்கின்றன என்பதை இது காட்டுகிறதே தவிர வேறு எதுவும் இல்லை. நாளடைவிலே அது வந்து விட்டது என்று நாம் மட்டும் சொல்லவில்லை, நேற்றே நான் சுட்டிக்காட்டினேன், மீண்டும் நினைவுபடுத்த நான் விரும்புகிறேன்.

பத்திரிகையாளர்களிலே மிகப் புகழ்ப்பெற்றவர், மிகப் பெருமைப்பெற்ற பத்திரிகையாளர் என்ற பாராட்டைப் பெற்றவர், சிறந்தவர் என்று போற்றப்பட்டவர் திரு. எம். சலபதி ராவ் அவர்கள். அவர்கள் குறிப்பிட்டதை நேற்றும் நான் சுட்டிக்காட்டினேன். அவர்கள் தெளிவுபட எடுத்துச் சுட்டிக்காட்டுகின்ற போது கூட “The Press has two main aspects, as a part of what is known as the information Industry and as a factor in the formulation of opinion. In both respects it has to act with responsibility to be effective and reliable.”

என்று சொல்லிவிட்டு, இப்போது எப்படிப் போய் கொண்டிருக்கிறது என்பதை திரு. சலபதி ராவே குறிப்பிடுகிறார்; “There is a tendency in some section of the Press to reverse Mr. Scott’s view, by saying ‘Comments are sacred’” என்று சொல்லிவிட்டு, கடைசியில் சொல்லுகின்றபோது

1992 மே 5] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

Growing evil is the way facts and comments are inexplicably mixed in almost every column of the newspaper", உண்மைகளையும், விமர்சனத்தையும் விடுவிக்க முடியாத வகையில் குழப்பி வெளியிடுவது என்ற தீய பழக்கம் பெரும்பாலான செய்தித் தாள்களில், பத்திரிகைகளில் வளர்ந்து கொண்டு வருகின்றன என்று அவரே சொல்லுகின்றபோது எந்த அளவுக்கு ஆளாகி இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கின்றபோது இது உள்ளபடியே உரிமைக்குழுவிற்கு விடப்பட்டு உள்ள படியே விசாரிக்க வேண்டிய ஒன்று. அதன் மூலமாக இப்படிப்பட்ட மன்றங்களின் பெயரையும், உரிமையையும், மற்றவற்றையும் காப்பற்ற முடியும் என்பதை வலியுறுத்தி நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

“ சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லறக
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்”.

என்று வள்ளுவப் பெருந்தகையார் கூறியதற்கு இணங்க இந்த 2 அடிக் குறளிலே 7 சீர்களிலே கூட 5 இடங்களிலே ‘சொல்லை’ வைத்து அதை எப்படிப் பயனுடையதாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, மிகத் தெளிவுபட எடுத்துக்கூறி இருக்கிறார்கள். ஆகவே, பத்திரிகையாளர்களைப் பொறுத்தோ பத்திரிகைகளின் உரிமையைப் பொறுத்தோ, பிரச்சினை அல்ல இப்படிப்பட்ட தலையங்கங்கள், இப்படிப்பட்ட சொற்களைக் கொண்டு எழுதுவது நியாயமான என்பதை இந்த மன்ற உறுப்பினர்களும் உணர்ந்து உரிமைக் குழுவுக்கு அனுப்பி, இந்த மன்ற உறுப்பினர்கள் மட்டுமல்ல, சிறந்த, நாணயமான, நேர்மையான பத்திரிகையாளர்களும் உணரவேண்டும் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, நாணயமான, நேர்மையான, அறிவுபடைத்த பொதுமக்களும் சிந்திக்கவேண்டும் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, இதை உரிமைக் குழுவுக்கு விடலாம் என்பதை சிபாரிசு செய்கிறேன்.

முற்பகல் 11-35

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்க்கிறபோதே திரு. ஜெயக்குமார் அவர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களிலிருந்தும், மாண்புமிகு பேரவை முன்னவர், திரு. பட்டாபிராமன் மற்றும் திரு. குமரி அனந்தன் ஆகியோர் தெரிவித்து இருக்கிற கருத்துக்களிலிருந்தும் பார்க்கிறபோதே இந்தத் தலையங்கத்திலே இருக்கக்கூடிய விஷயமும் அதிலே வந்திருக்கிற வார்த்தைகளும் இந்தப் பேரவையின் உறுப்பினர்களையும், இந்தப் பேரவையினையும் மிகத் தரந்தாழ்ந்து விமர்சித்த தன்மை மிகத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. சிலரூட, ரொம்ப மகிழ்ச்சி அடையலாம். முதலமைச்சரைப் பார்த்து, ‘Dizzy a Rose’ என்று ஒருவர் எழுதி விட்டார் என்று மகிழ்ச்சி அடையலாம். பேரவைத் தலைவரை

[பேரவைத் தலைவர்]

[1992 மே 5]

Candacity யோடு இருக்கிறார் என்று ஒருவர் எழுதிவிட்டார் என்று மகிழ்ச்சி அடையலாம். ஆனால் அப்படி மகிழ்ச்சி அடைகிறவர்கள் இன்னொன்றையும் இந்தத் தலையங்கம் எழுதியவர் குறிப்பிட்டு இருப்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். எங்களையெல்லாம் இப்படி விமர்சித்தவர்கள் இந்தப் பேரவை உறுப்பினர்களையெல்லாம் 'Bandicots' என்று சொன்னவர்கள். (குறுக்கீடு) அவையெல்லாம் இங்கே மொழிபெயர்த்துக் கூறுவதற்கே உரிய வார்த்தைகளே அல்ல. பல வார்த்தைகள். ஆகவேதான் அவர் மொழிபெயர்த்துச் சொல்ல ஆரம்பித்தவர் அப்படியே நிறுத்தி விட்டார். இப்படியெல்லாம் விமர்சிக்கிறவர் முதலமைச்சரைக் குறிப்பிட்டுவிட்டுச் சொல்லுகிறார்; "equality corybanic mentor, the late M. G. Ramachandran corybanic என்பதற்குரிய அர்த்தம் என்னவென்று கேட்டால், முரட்டுத்தனமான கொடியவர், மறைந்த, நம் முடைய இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். முரட்டுத் தனமான கொடியவரா? அவருக்குப் பெயரே பொன்மனச் செம்மல், அவருடைய உள்ளத்தைப்போல இளகிய உள்ளம் வேறொரு உள்ளம் இருக்க முடியாது. நேருக்கு நேராக ஒரு வணைப் பார்த்துத் திட்டிவிட்டு அவன் கீழே போனவுடன், அழைத்து ஒரு 100 ரூபாய் கட்டைக் கொடுத்து, இனிமேல் வருத்தப்படாதே என்று அனுப்புகிற உள்ளம். அந்த 100 ரூபாய் கட்டைக் கொடுத்துவிட்டு அனுப்பினாரே என்றுதான் நாங்க எல்லாம் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டு இருப்போம். அவர் சொல்லுவார். நான் முதலிலே திட்டினதற்கு வருத்தப்பட்டு இருப்பானோ என்று மூன்று நாட்கள் பார்சுகிறவர்களிடத்திலேயெல்லாம் சொல்லி வருந்திக் கொண்டு இருப்பார். நான் அவனைத் திட்டியதற்காக வருத்தப்பட்டு இருப்பானோ என்று பல தடவை பலரிடத்திலே அவர் கேட்டுக்கொண்டு இருப்பார். அந்த அளவிற்கு இளகிய உள்ளம் மிக்க அந்தத் தலைவரை மறைந்த தலைவர்களைப் பற்றி விமர்சிக்கக் கூடாது; அது நாகரிகம் அல்ல என்கிற பண்பாட்டையும் மீறி, "... equally corybanic mentor the late M.G.R." இந்த ஆசிரியர்தான் எழுதி இருக்கிறார் என்பதையும் நீங்கள் இணைத்துப் பார்த்தால் அந்த ஆசிரியர்தான் முதலமைச்சரை இப்படி எழுதி இருக்கிறார்; பேரவைத் தலைவரைப்பற்றி எழுதி இருக்கிறார். இந்த உறுப்பினர்களைப் பற்றி எழுதி இருக்கிறார். குறிப்பாக அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க. உறுப்பினர்களைப் பற்றியும் எழுதியிருக்கிறார் என்பதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். பத்திரிகை சுதந்திரத்தை, ஜனநாயகத்தின் குரல்வளையை நெரிக்கிறீர்களே என்று நேற்று குரல் எழுப்பிய மாண்புமிகு கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்கள், இதையும் நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மறைந்த ஒரு தலைவரை, ஒரு மாசற்ற தலைவரை, "corybanic mentor ..." என்று எழுதலாம் என்கிற அளவுக்கும் நீங்கள் அவர்களுக்கு ஊக்கமும் உரிமையும் கொடுக்க இருக்கிறீர்களா என்பதையும்

1992 மே 5]

[பேரவைத் தலைவர்]

உங்களுடைய மேலான சிந்தனைக்கே விட்டுவிட்டு, இதை மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்க்கிறபோதே, அவை உரிமை மீறிய செயல்கள் இதில் அடங்கியுள்ளன என்பது தெளிவாகிற காரணத்தால், பேரவை விதி 226-இன்படி எனக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரத்தின் கீழ் ஐப்பிரச்சினையை ஆய்ந்து அறிக்கை அளிப்பதற்காக, உரிமைக் குழுவிற்கு நேரடியாக அனுப்பி வைக்கின்றேன்.

திரு. ஆர். சிங்காரம்; மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர். வெளியிலே இருக்கின்ற பத்திரிகைகள் சட்டமன்றத்தை விமாசிக்கின்றபோது நீங்கள் எடுக்கின்ற நடவடிக்கை என்பதை நான் ஏற்றுக் கொள்கின்றேன். நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். அதே நேரத்தில் சட்டமன்றத்தில் இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள்..

முற்பகல் 11.40

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தயவுசெய்து உட்காருங்கள். என்னுடைய ஆய்வில் இருக்கிறது. காலையில் கொடுத்தது (குறுக்கீடு) உறுப்பினர்கள் மீது ஒரு பிரச்சினை என்கிறபொழுது நான் அந்த சம்பந்தப்பட்ட உறுப்பினரை நேரடியாக அழைக்கிறேன். (குறுக்கீடு) இல்லை; அழைத்துக் கேட்கிறேன். (குறுக்கீடு) இல்லை. அதை ஒரு மரபு வழியாக வைத்திருக்கிறோம். (குறுக்கீடு) கேளுங்கள். (குறுக்கீடு) இல்லை. அதை ஒரு மரபாக வைத்திருக்கிறோம். உட்காருங்கள். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரே இங்கே ஒரு உறுப்பினர் மீது கொடுத்தார். அதுபற்றி என்னுடைய முடிவை எடுப்பதற்கு ஒரு மாதம் எடுத்துக் கொண்டேன். அந்த உறுப்பினரை ஒவ்வொரு முறையும் அழைத்து அழைத்துப் பேசி, உங்களுடைய கருத்து என்ன; எதிர்க்கட்சித் தலைவருடைய கருத்து என்ன என்று கேட்டு, அதற்குப் பிறகுதான் நான் முடிவு எடுத்தேன். ஆகவே, நீங்கள் அவசரப்பட வேண்டாம். காலையிலே கொடுத்திருக்கிறீர்கள். (குறுக்கீடு) என்னுடைய ஆய்விலே இருக்கிறது. நான் சில நடைமுறைகளைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

4. அறிவிப்பு.

இந்திய முத்திரை (தமிழ்நாட்டு இரண்டாம் திருத்த)

சட்ட முன்வடிவு, 1992 (ஆ. செ.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. 1992 ஆ. ஆண்டு இந்திய முத்திரை (தமிழ்நாட்டு இரண்டாம் திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவைப் பேரவையின் அறிமுகம் செய்ய ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.